

ношение, не се е справилъ съ революционната ни литература и не е проучилъ народнигѣ ни революционни движения отъ онази епоха.

И дѣйс вително иначе г. Георгиевъ никога не би писалъ:

1) Че „слѣдъ Велчовата завѣра въ Елена не е нмало никакво революционно движение“, когато се знае, чо Елена винаги си остана селище съ население чисто българско, будно и ученолюбиво, чийто свободолюбивъ духъ никого не е угасвалъ.

2) Че „самитѣ апостоли на свободата, Левски и неговатѣ приемници, не сж помисляли никога да позѣрватъ революционни тайни на еленчани и пр.“ когато това напълно се оп-